

Det er et saa løyalt Lav, at jeg tror, man særlig vil tage Hensyn til deres Nuffer. Der er ganske nylig forefaldet en Begivenhed i Præstøegnen, som viser, hvor overordentlig sundhedsfarligt saadant Kjød kan være — for øvrigt et meget sørgeligt Eksempel, der har haft de sørgeligste Følger. Fedtet er jo ligesaa lidt undergivet Kontrol, og man har endogsaa paastaet, og jeg tror ikke uden Høje, at det amerikanske Fedt for en stor Del slet ikke er, hvad vi betegne som Svinefedt, nemlig den smeltede Fister, men derimod alt det afkogte Fedt af hele Svin, og navnlig har man ogsaa paastaet, af Svin, der døde derovre af Svinepest og deslige. Da jeg dog selvfølgelig savner ethvert Bevis derfor, kan jeg kun gentage det som en almindelig Antagelse. At det amerikanske Fedt heller ikke har nogen overordentlig stærk Opinion for sig her i Landet, derom turde det jo vidne, at det har vaakt megen Bevægelse, at et af vore Andelslagterier har forsøgt at indblande amerikansk Svinefedt i det gode danske Fedt. Af disse Grunde have vi aldeles ikke haft nogen Betænkelse ved at optage dette Stof med i vort Vædringsforslag. Dette Vædringsforslag er ganske vist, og det skal jeg ikke lægge noget som helst Dølgemaal paa, et Beskyttelsesforslag, men det er af en ganske særegen Art, hvad der ikke gælder mange andre af de Beskyttelsesforslag, vi have haft til Forhandling i saa rigelig Maaal i disse Dage, idet det tjener til Beskyttelse ikke blot for en Stand og en Næringsvej, men for mange, ikke alene for Landbruget, men ogsaa for Industrien. At det er en Beskyttelse for Landbruget, tror jeg ikke behøver nogen nærmere Udvikling, derimod vil der maaske være ikke saa, der kunde undre sig over, at jeg tillige betegner det som en Beskyttelse for Industrien. Men jeg har — det er ikke længer siden end i Gaar — fra et Dampalgsmelteri her i Kjøbenhavn — det er vist det ældste her, det er, i alt Fald saa vidt jeg veed, fra 1822 og altsaa et gammelt industrielt Anlæg — modtaget en Afhandling, og hvis det maatte være mig tilladt at oplæse nogle Linier af denne Afhandling, vil man deraf kunne skønne, at det i Virkeligheden har saa stor Interesse ogsaa for Industrien. „Her i Landet findes der flere Talgsmæltningssanstalter. Den største af disse er indrettet paa en aarlig Smæltning af mindst 25,000 Centner Raatalg, og heraf smælttes ca. 18,000 Centner til Oleomargarin, hvorimod den tilbageblivende Del, 7,000 Centner, er Stearin, der gaar til Olysfabrikation“ — det vil altsaa ses, som før omtalt, at det er mere end de $\frac{2}{3}$ af Raatalgen, der bliver til Oleomarga-

rin — „det nye Toldblovsforslag gaar ud paa at borttage al Beskyttelse, idet det henfører Talg, hvorved ikke alene menes Raatalg, men ogsaa det særdige Fabrikat, Smæltetalg, til fuldstændig Toldfrihed. Følgen af denne Toldfrihed vil blive, at Landet overhvømmes med fremmed Talg, med Talgarter af højt tvivlsom Bestaffenhed, iblandt med vegetabilste Talgstoffer, til ubodelig Skade for den indenlandske uforfaldede Talgindustri og desuden for Landbruget, der som Følge af de syntende Talgpriser maa lade sig nøje med lavere Priser for Slagtekvæg, og det uden at den ubemidlede Del af Befolkningen derved faar billigere Kjødpriser“. Jeg skal ikke opholde mig ved, at den samme industrielle Mand senere i sin Afhandling omtaler, at Margarinen ogsaa derigennem vil fordyres. Det er et Ræsonnement, som jeg ikke er saa sikker paa er holdbart, og som jeg derfor ikke gaar nærmere ind paa, men jeg tror, at dette er tilstrækkeligt til at vise, at ogsaa Industrien er stærkt interesseret i dette Forslag. Nu er det jo desuden saa, at med Hensyn til Talgen kan der ikke være den mindste Smule Betænkelse, det er blot at holde paa den bestaaende Beskyttelse endda med den lille Nedgang, som det gør, at man ombytter Skilling med Dre, idet den nuværende Beskyttelse er 2 Skilling pr. Pd., medens den efter Vædringsforslaget kun bliver 4 Dre. Overfor Oleomargarinen gælder det samme. I Henhold til, hvad jeg alt tidligere har sagt om Oleomargarinens Bestaffenhed, er det en Talgart, der utvivlsomt maa falde ind under Positionen Talgarter. Oleomargarinen nævnes nemlig mærkelig nok ikke i Toldblovsforslaget, formodentlig af den Grund, at man har betragtet det som selvfølgelig, at den falder der ind under. Dog skal jeg sige, at, saa vidt mig bekendt, herster der nu en Fortoldningspraksis, hvorefter Oleomargarinen indgaar frit. Det er imidlertid en Fortolkning af Toldloven, som jeg tror, vil blive anderledes, naar der blot herfra gøres opmærksom paa, at det dog umuligt kan være Tilfældet. Naar vi i en Toldlov have, at Talg og Talgarter skulle svare det og det, og man har et Stof, hvoraf de $\frac{2}{3}$ bestaa af Talg, saa kan det ikke gaa toldfrit ind, men maa falde ind under Talgarterne, og skulde der være nogen som helst Tvivl i saa Henseende, maa det, som ikke nævnt i Toldloven, falde ind under ubenævnte Varer og svare en Told af 15 pCt., der endnu vilde blive en Smule højere. Med Hensyn til, at det i Virkeligheden er et Beskyttelsesforslag, har det jo denne særegne Egenskab, som jeg tidligere sagde, at det tillige er en Beskyttelse